

Mina nio skolår

Att börja ettan kändes väldigt nervöst. Jag hade hört många historier från min farfar om hur hemskt det var på hans tid. Då var det arga lärare som slog på fingrarna och ställde eleverna i skamvrån om dom var för busiga. Men första dagen i skolan blev mycket bättre än väntat. Min mamma följde mig dit och jag minns hur alla föräldrar fick stå på rad längst bak i klassrummet medan vi tog plats vid våra bänkar. Jag kände de flesta i klassen efter som vi hade gått "lekis" tillsammans. Lärarna var inte alls som på farfars tid. Vi hade två fröknar, Birgitta och Ulrika och båda två var väldigt snälla.

Ettan och tvåan var faktiskt riktigt roliga. Vi gick på horrbodaskolan, en gammal skola som byggdes någon gång på 1800-talet. Det fanns en stor lekplats, fotbollsplan och hockeyplan där vi lekte varje rast. I gården bredvid fanns en jättestor svart hund som brukade rymma ibland. Alla var jätterädda för honom, särskilt sen han bet Henrik Mills i örat. Jag minns en gång då jag och Fredrik skulle vara modiga. Vi gick försiktigt fram till hundgården men en lärare fick syn på oss och vi fick en ordentlig utskällning av henne.

halvtimma för en del som pratade mycket. Hon sa att det var för att anpassa oss till högstadiet så när man började i sjuan tyckte man att det var hemskt släppt där. Att börja högstadiet var en stor förändring men jag tyckte att det var väldigt roligt. Vi slutade med alla öknamnen. Om det beror på att vi skildes från frösdalaborna vet jag inte men så blev det i alla fall.

Alla skolämnen började gå bra särskilt NO och idrott och det gjorde väl också att skolan blev roligare. Något som inte har gått så bra det är alla klassturneringar i bandy, basket, volleyboll och sådant. Ändå sedan i sjuan har vi alltid blivit sist. Men det ändrar ju som tur är inte betyget.

Nu i nian är jag väldigt skoltrött och längtar till arbetslivet. Det gör det ännu svårare nu när man skall välja till gymnasiet. Jag vet inte om jag orkar gå en teoretisk linje i kanske fem år till fastän jag har betyg så att jag kan ta mig in på de linjerna.

Jag är faktiskt ganska nöjd med mina nio skolår. Det har varit en bra tid men det är klart att man är lite avundsjuk på sina föräldrar

som bara behövde gå sju år i skolan